

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 16Cb/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213207841
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2213207841.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom Michalom Novotným v sporovej veci žalobcu: City Finance Centre, s.r.o., IČO: 44 698 445, so sídlom Tematínska 3715/7, Bratislava, proti žalovanej: O. X., D.. X. V. XXXX, trvale bytom F. XXX/X, S.Ý. O., o príslušenstvo k 4.193,44 €, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná. do troch dní zaplatiť žalobcovi 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.193,44 € od 3. apríla 2011.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu 100 % trov konania prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu 19. apríla 2013 domáhal voči žalovanej zaplata 4.193,44 € úrokom z omeškania vymedzeným vo výroku. V žalobe predniesol, že žalovaná preňho vykonávala funkciu obchodného zástupcu na základe zmluvy z 10. októbra 2009, pri čom pre žalobcu uzatvorila celkovo šesť zmlúv a bola jej (po odpočítaní stornoprovízií) vyplatená provízia vo výške 4.193,44 €. Dňa 11. februára 2011 žalobca zistil, že zmluvy boli predčasne ukončené pre neplatenie poistného, následkom čoho žalobcovi podľa čl. III ods. 8 vznikol nárok na vrátenie provízií. Tento nárok si žalobca uplatnil aj v trestnom konaní a žalovanú vyzval na ich vrátenie 3. marca 2011.

2. Uznesením č. k. 16 Cb 38/2016-74 právoplatným 4. marca 2017 súd zastavil konanie v časti o zaplata istiny, pretože nárok na jej zaplata bol žalobcovi priznaný trestným rozkazom tun. súdu č. k. 2 T 23/2015-329 právoplatným 2. marca 2015, v dôsledku čoho ďalšiemu konaniu bráni prekážka rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 O. s. p. účinného do 30. júna 2016). Predmetom konania tak zostal len nárok na úroky z omeškania.

3. Žalovaná sa k žalobe doručenej jej 16. februára 2017 na dožiadanie tunajšieho súdu Okresným súdom Neresheim (Spolková republika Nemecko) v súlade s predpismi nemeckého práva (§ 60 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom).

4. Pretože vo veci ide len o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide len o príslušenstvo (hodnota istina je 0 €), súd bez nariadenia pojednávania v tomto spotrebiteľskom spore [§ 297 písm. b) C. s. p.] vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: spis tunajšieho súdu 2 T 23/2015, výzva z 28. februára 2011 (č. I. 32) s obálkou (č. I. 35) a v spojení všeobecne známymi a uznanými skutočnosťami (§ 186 ods. 2. § 150 a § 151 ods. 1 C. s. p.) zistil tento

skutkový stav:

5. a) Žalovaná v čase od 10. októbra 2009 do 28. februára 2010 predložila žalobcovi na spracovanie 24 ks návrhov poistných zmlúv - investičné životné poistenie Comfort plus (medzi nimi zmluvy č.

A. XXXXXXXXXXXX, A. XXXXXXXXXXXX, A. XXXXXXXXXXXX, A. XXXXXXXXXXXX, A. XXXXXXXXXXXX a A. XXXXXXXXXXXX), a to sčasti bez vedomia osôb uvedených v nich ako poisťníci, zaplatila na tieto zmluvy poisťné potrebné na získanie provízie (odmeny za sprostredkovanie) a za to prevzala od žalobcu provízie v celkovej sume 4.911,26 €. Za toho konanie bola uznaná vinnou z trestného činu podvodu trestným rozkazom tun. súdu č. k. 2 T 35/2015-329 z 9. februára 2015 právoplatným 2. marca 2013, ktorým jej bola zároveň uložená povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vo výške 4.911,26 €. (spis tun. súdu 2 T 23/2015)

b) Listom z 2. marca 2011 (ešte pred začatím trestného konania) žalobca vyzval žalovanú, aby sumu 4.193,44 € vrátila do 15 dní od doručenia listu (č. l. 32). List bol podaný na adresu žalovanej uvedenu v zmluve o obchodnom zastúpení, odkiaľ sa po neúspešnom pokuse o doručenie 3. marca 2011 vrátil žalobcovi s poznámkou „adresát neznámy“ (obálka č. l. 35).

6. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 C. s. p., vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti (§ 191 C. s. p.).

Skutkový záver v bode 5 písm. a) vyplýva z trestného rozkazu č. k. 2 T 23/2015-329. Tento trestný rozkaz, ktorý má povahu odsudzujúceho rozsudku, nadobudol právoplatnosť. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku je tak súd týmto rozhodnutím viazaný v rozsahu, v akom bolo ním bolo rozhodnuté, že sa stal určitý skutok, že tento skutok je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný (tu: žalovaná). Zo skutkovej vety výroku trestného rozkazu vyplýva, že ním bolo ustálené, že žalovaná spôsobila škodu na majetku žalobcu tým, že ho uviedla do omylu a vylákala od neho províziu v určitej sume za určité zmluvy. Skutkové zistenie v bode 4 písm. b) je reprodukciou listinných dôkazov - výziev a obálky.

Právne vec súd posúdil takto:

7. Žalobca uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 4.193,44 €, ktorú mu jej vyplatil a ktorú mu aj priznal súd v trestnom rozkaze. Z ustanovenia § 230 C. s. p. vyplýva, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Podľa judikatúry (porov. judikát R 22/1979) má účinky rozsúdenej veci pre civilné sporové konanie aj adhézný výrok (výrok o náhrade škody) v právoplatnom trestnom rozsudku (resp. trestnom rozkaze, § 353 ods. 6 Trestného poriadku). Týmto výrokom ako takým síce súd nie je viazaný v zmysle § 193 C. s. p., platia však preň všetky zásady vyplývajúce z účinkov rozsúdenej veci. Znamená to okrem iného, že v inom civilnom sporovom konaní nemožno nanovo posudzovať existencia a predpoklady nároku poškodeného na náhradu škody voči páchatelovi, pretože súd je viazaný existujúcimi účinkami právoplatnosti tohto výroku. Preto v inom konaní, v ktorom má takto právoplatne vyriešená otázka povahu prejudícia (predbežnej otázky), nemôže súd prehodnocovať dôvodnosť alebo právny základ priznaného nároku na náhradu škody (porov. v tomto zmysle judikáty R 40/2013 a R 57/2013).

8. V prerokúvanej veci žalovaná bola trestným rozkazom tun. súdu zviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 4.911,26 € ako náhradu škody. Tým je teda zároveň vyriešené, že medzi žalobcom a žalovanou existoval záväzkový vzťah z titulu spôsobenej škody (§ 489 a 492 Občianskeho zákonníka). Žalovaná ako škodca bola povinná svoj záväzok splniť v dohodnutej lehote splatnosti, inak na výzvu veriteľa (žalobcu, § 563 Obč. zák.). Dlžník, ktorý svoj záväzok nesplní v takomto čase, je v omeškani (§ 517 Obč. zák.). Zo zisteného skutkového stavu nevyplýva, že by splatnosť tohto záväzku bola dohodnutá, a tak žalobca vyzval žalovanú na jeho zaplatenie listom z 2. marca 2011. I keď tento list nebol žalovanej fyzicky doručený, súd považuje ich doručenie na poslednú známu adresu trvalého pobytu žalovaných za účinné. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž platí, že úkon pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Dôjdením sa podľa judikatúry rozumie, že právny úkon sa dostane do dispozičnej sféry adresáta, teda že adresát má vytvorenú možnosť sa s ním oboznámiť. Ak adresát sám udá odosielateľovi určitú adresu, na ktorú sa mu majú doručovať písomnosti, môže odosielateľ vychádzať z toho, že na tejto adrese si adresát vytvoril podmienky na to, aby sa s dôjdenými zásielkami mohol oboznámiť. Taký záver možno analogicky vyvodit' z § 33b ods. 5 Obč. zák. upravujúceho účinky splnomocnenia oznámeného tretej osobe. Oznámenie určitej adresy na doručovanie je totiž svojou podstatou podobné ako oznámenie, že určitej osobe bolo udelené plnomocenstvo na prijímanie zásielok. Aj odvolanie tohto plnomocnenstva je voči tretej osobe (odosielateľovi) účinné až tým, že jej bolo oznámené. Preto aj voči odosielateľovi je zmena adresy na doručovanie účinná až tým, že mu bola oznámená. Výzva z 2. marca 2011 tak došla do dispozičnej sféry žalovanej na ňou udanej a používanej adrese v deň neúspešného pokusu o doručenie, t. j. 3. marca 2011.

9. Žalovaná tak bola podľa § 563 Obč. zák. povinná plniť svoj dlhý prvým dňom potom, čo jej táto výzva došla, teda 4. marca 2011. Ak tak neurobila, bola podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. od 4. marca 2011 v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. má veriteľ pri omeškaní dlžníka s peňažným záväzkom právo na úroky z omeškania určené vykonávacím predpisom, ktorým je § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. januára 2013 (keďže právny vzťah, v ktorom k omeškaniu došlo, vznikol pred týmto dňom, porov. § 10c nar. vlády č. 87/1995 Z. z.). Podľa cit. ustanovenia je sadzba úrokov z omeškania základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v prvý deň omeškania + 8 %. Základná úroková sadzba (sadzba pre hlavné refinančné operácie, pozri § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z.) bola k 4. marcu 2011 vo výške 1 %, takže úroky z omeškania predstavujú 9 %. Žalobca si ich pritom uplatňuje až od 3. apríla 2011, v dôsledku čoho mu ich súd nemohol priznať od skoršieho dátumu (§ 216 ods. 1 C. s. p.).

10. Z uvedených dôvodov tak súd žalobe v celom rozsahu vyhovel (výrok I).

11. Plne úspešnému žalobcovi súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. priznal aj nárok na náhradu všetkých trov konania (výrok II). Potom sa zároveň rozhodne aj o povinnosti žalovanej na platenie súdneho poplatku (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní treba popri označení súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenia veci, ktorej sa týka, označení a podpise odvolateľa a uviesť tiež, v akom rozsahu sa tento rozsudok napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, § 365 C. s. p.) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie.